

LBRIS

We know
books

gama®

POEZII, COLINDE ȘI LEGENDE DE CRĂCIUN

Ilustrații de Bianca Anton

CUPRINS

Iarna de V. Alecsandri	5
E iarăși Crăciunul de O Goga	6
În seara de Crăciun de G. Coșbuc	8
Iarna pe uliță de G. Coșbuc	10
A visit from St. Nicholas de Clement C. Moore	14
Bunica de Șt. O. Iosif	18
Colinde, colinde de M. Eminescu	20
Moș Crăciun cu plete dalbe	22
O, brad frumos	25
Noapte de vis	26
Din an în an de C. Porumbescu	28
Colindița	30
Plugușorul	32
Legenda celor trei magi	36
Legenda lui Moș Gerilă	42
Legenda măcăleandrului și a berzei	48
Legenda fetei care a învins iarna	50
Legenda bradului de Crăciun	56

IARNA

de Vasile Alecsandri

Din văzduh cumplita iarnă cerne norii de zăpadă,
Lungi troiene călătoare adunate-n cer grămadă;
Fulgii zbor, plutesc în aer ca un roi de fluturi albi,
Răspândind fiori de gheață pe ai țării umeri dalbi.

Ziua ninge, noaptea ninge, dimineața ninge iară!
Cu o zale argintie se îmbracă mândra țară;
Soarele rotund și palid se prevede printre nori
Ca un vis de tinerețe printre anii trecători.

Tot e alb pe câmp, pe dealuri, împrejur, în depărtare,
Ca fantasme albe plopii înșirați se pierd în zare,
Și pe-ntinderea pustie, fără urme, fără drum,
Se văd satele pierdute sub clăbuci albi de fum.

Dar ninsoarea încetează, norii fug, doritul soare
Strălucește și dezmiardă oceanul de ninsoare.
Iată-o sanie ușoară care trece peste văi...
În văzduh voios răsună clinchete de zurgălăi.

ÎN SEARA DE CRĂCIUN

de George Coșbuc

Afară ninge liniștit,
În casă arde focul;
Iar noi, pe lângă mama stând,
Demult uitarăm jocul.

E noapte, patul e făcut,
Dar cine să se culce,
Când mama spune de Iisus
Cu glasul rar și dulce?

Cum s-a născut Hristos în frig,
În ieslea cea săracă,
Cum boul peste el sufla
Căldură ca să-i facă.

Cum au venit la ieslea lui
Păstorii de la stână
Și îngerii cântând din cer,
Cu flori de măr în mână.

LBRIS

We know
books

LEGENDA BRADULUI DE CRĂCIUN

folclor din Germania

Cu câteva zile înainte de Crăciun, la ferestrele caselor sclipesc mii de luminițe: sunt brazii care așteaptă darurile Moșului, în noaptea de Ajun. Fără îndoială, și în casa ta s-a împodobit iarna trecută, și în toate de dinaintea ei, bradul: globuri auriu, beteală strălucitoare și, în vârf, o stea care să amintească de Steaua din Betleem. Te-ai întrebat însă vreodată care este legenda bradului de Crăciun?

Demult, la poalele unei păduri, trăia un sărman tăietor de lemne care avea doi copii: pe băiețel îl chema Valentin, iar pe fetiță – Maria. Erau copii buni, ascultători și isteți, iar părinții lor îi iubeau mai mult decât se poate povesti în cuvinte.

Într-o seară de iarnă, chiar în Ajun, viscolul sufla cu putere. La geamurile căsuței lor de lemn gerul înflorise flori de gheață, prin care nu se zărea decât albul nesfârșit al zăpezii. Copiii și părinții lor se strânseseră în jurul mesei la cină, când au auzit o bătaie în ușă și un glas subțire, rugător:

– Vă rog, fie-vă milă, mi-e frig și foame și n-am pe nimeni pe lume!

Maria și Valentin au sărit imediat să-i deschidă:

– Intră, intră! Vino să mănânci cu noi niște supă fierbinte!

Copilul cu bucle auriu s-a scuturat de zăpadă și s-a așezat lângă foc, să se încălzească. Apoi a mâncat alături de cei doi copii și, după ce a terminat, Maria i-a zis:

– Bietul de tine, cred că ești obosit. Nu vrei să te odihnești în patul nostru?